

Sit linea data A B & C extra eam punctum, ex quo perpendiculares ad extremum lineæ punctum A delabi debent. Si linea data versus partes A puncti protrahi posset, res ex superioribus fere bene haberet: sed negatur etiam hic continuatio. Pone ergo pedem circini alterum in punctum C datum, & cum altero duc duos arcus quoscunq; D & F, distantijs CD & CF quibuscunq;, secantes lineam AB in punctis D & F: deinde describe ex D distantia CD, item ex F distantia CF duos arcus infra lineam directè sub punto C, intersecantes se in punto E: tandem connecte puncta C & E per rectam lineam, habebisq; CA incidentem & CE secantem perpendiculariter, &c.

PROBL. VII. Quid deniq; tum inceptandum, cum infra lineam AB pro arcubus ad E nullum spaciū superest?

Ex C puncto ducatur linea CE ad datam AB quomodo cunq;, cuius dimidium Circini apertione & compressione quare donec invenias (quomodo id bisectionis punctum $\pi\chi\nu\pi\kappa\omega\varsigma$ quari debeat, docebimus suo loco cap. VII.) in D, in quo posito circino, describe segmentum circuli, distantia DC vel DE, quod necessariò lineam AB versus partes B alicubi propè B secabit: id sectio-
nis pun-

